

Р Е Ш Е Н И Е №3

гр.Перник, 04 февруари, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на шестнадесети януари две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 333/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 258, постановено по нах дело № 396/12 г. РС Радомир е изменил НП № 23-2305351/20.IV.2012 г., издадено от директор ДИТ “СО”, с което на “***” ЕООД е била наложена имуществена санкция 2500 лв. за нарушение по чл. 61, ал. 1 КТ, като е намален размера на санкцията на 1500 лв. От решението на въззивния съд е останало санкционираното търговско дружество, което, чрез представляващия и процесуални представители обжалв с касационна жалба съдебното решение. Излагат се подробни съображения за наличие на касационни основания – нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяна на решението на районен съд и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

Прокурор от окр. прокуратура Перник предлага да се остави в сила обжалваното решение на Радомирски РС.

Касационен състав при Административен съд Перник, извършвайки преценка на доказателствата по делото, на касационните основания и на доводите на страните, както и след служебна проверка на атакуваното решение на осн. чл. 218, ал. 2 от АПК, счита жалбата за процесуално допустима, а разгледана по същество - за основателна, поради което и на осн. чл. 222, ал. 1 от АПК отменя решението и се произнася по същество, като отменя наказателното постановление. Съображенията са следните:

От фактическа страна се установява, че при извършена на 14.III.2012 год. проверка по работни места и на 21.III.2012 г. - проверка по документи на касатора, длъжностни лица при ответната дирекция констатира, че лицето Е. К.*** работи по възложена от касатора работа без да е сключен с него трудов договор преди постъпването му на работа. Посоченото лице е депозирало обяснение /сведение/, приложено по делото, в което заявява, че работи като общ работник по граждански договор с работно време от 8 до 17,00ч. Към административно наказателната преписка е представен граждански договор от 16.I.2012

год. за извършване на работа – манипулации по метални изделия – 3500 бр. за определено еднократно възнаграждение, в определен срок. Липсва постановление на контролният орган, с което последния е обявил съществуването на трудово правоотношение между посочените лица на осн. чл. 405а, ал. 1 от КТ.

Съставен е АУАН № 23-2305351 от 21.ІІІ.2012 год. и въз основа на него е издадено Наказателно постановление год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област за налагане на имуществена санкция в размер на 2500 лв. на касатора на осн. чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ за това, че като работодател е приел на работа лице без да е сключен с него трудов договор преди постъпването му на работа. В производството пред РС са разпитани като свидетели длъжностните лица при Д "ИТ" – Софийска област които са извършили проверката. Същите заявяват, че към датата на проверката не е съществувал трудов договор в писмена форма, сключен между касатора и установено при проверката лице, приложен е граждански договор за извършването на определена по количество и цена работа.

При изложените обстоятелства, районният съд е изменил наказателното постановление по съображения за законосъобразност на същото, които не са развити в детайли. Приема се, че търговското дружество, в качеството му на работодател, е осъществило адм. нарушение по чл. 62, 1, във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, за което няма данни нито в АУАН, нито в НП. От процесуална страна, според РС е констатирано съответствие с правилата за провеждане на административно наказателното производство и за съдържанието на АУАН и НП.

Настоящата инстанция, счита обжалваното решение за неправилно и незаконосъобразно, поради което и на осн. чл. 222, ал. 1 от АПК го отменя и решавайки делото по същество отменя наказателното постановление. При служебната проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатира основания за нищожност и недопустимост на решението, но правните изводи на районния съд са в противоречие с доказателствения материал по делото и с приложимите материалноправни разпоредби. Налице е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. с чл. 63, ал. 2 от ЗАНН - нарушение на закона. Изложените в касационната жалба възражения са за наличие на последния порок на решението и в този аспект са основателни. Търговското дружество е санкционирано на осн. чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ - за това, че в качеството си на работодател е приело на работа лице без сключен трудов договор преди постъпването на работа. Съвкупната и последователна преценка на доказателствата обосновава правни изводи за неправилна квалификация на нарушението, т. е. различни от приетите от районния съд. Търговецът е осъществил фактическия състав на нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, а не на нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ. По безспорен и категоричен начин се установява, че към момента на проверката, между "****" ЕООД и лицето К.*** не е сключен трудов договор в писмена форма. Напротив, има индиция за валиден

граждански договор за изработка – определен по време, остойностена цена на извършена работа, конкретизация на предмета на изработката. Посочените фактически обстоятелства, които са отразени в АУАН и в НП дори да съответстват, хипотетично на правното основание по чл. 61, ал. 1 от КТ не се установяват категорично. Въведеното с визираната правна норма задължение се изпълнява чрез сключване на трудов договор в писмена форма по чл. 62, ал. 1 от КТ. Неизпълнението на последното от своя страна осъществява фактическия състав на нарушението по чл. 414, ал. 3 от КТ. При граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от КТ от една страна, както и при систематическо тълкуване на разпоредбите на чл. 414, ал. 3 от КТ, се формират изводи за това, че в случаите на неключване на трудов договор при съществуващо трудово правоотношение и полагане на труд по него, е налице неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ. За да се валидира трудово правоотношение не може да се приема, че след като едно лице е заварено на място, на което обичайно се изпълняват задължения за простиране на трудова дейност, то непременно това лице следва да се счита като такова, което в следващ момент трябва да постъпи на работа.

Доказателствата по делото не установяват установено по безспорен начин нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. Няма основание да се приложи тази разпоредба тъй като не е оборена доказателствената сила на гражданския договор. Няма индиция, че лицето, което е работело на място е в предварителна уговорка с работодателя за постъпване на работа по трудов договор. Районният съд без да установи горната неправилност на наказателното постановление, е постановил решение за потвърждаването му по същество, като го е изменил в санкционната част, което настоящата инстанция отменя. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ налага, че трудовия договор, за който се изисква писмена форма се сключва в момент предхождащ физическото изпълнение на договора, т.е. предполага се да има уговорени условия между работодател и работник. Самата разпоредба не определя никакъв срок и универсалното ѝ приложение е правно неиздържано. По смисъла на чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Фактическите обстоятелства по нарушението в акта и НП обаче навеждат на извода за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, т. к. по смисъла на посочената норма трудовият договор се сключва в писмена форма. Задължението по чл. 61, ал. 1 от КТ се осъществява чрез изпълнение на задължението да се сключи писмен трудов договор по чл. 62, ал. 1 от КТ. Съпоставянето на двете материални правни норми води до извода, че в случаите на полагане на труд при фактически съществуващо трудово правоотношение, без да е налице сключен писмен договор, е налице неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ. То е част от изискването за сключване на договор преди постъпване на работника на работа /чл. 61, ал. 1 от КТ/, който договор следва да бъде в писмена форма /чл. 62, ал. 1 от КТ/. Следователно – задължението кога да се постъпи на работа е едно, като неизпълнението му е по чл. 62, ал. 1 от КТ.

На следващо място – АНО е издал наказателното постановление в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. По повод АУАН от въззивника е подадено възражение срещу констатациите в него, което въобще не е обсъждано от АНО при издаване на НП.

Предвид посочените съображения и при условието на чл. 222, ал. 1 от АПК, административният съд се произнася по съществото на спора и отменя издаденото наказателно постановление.

Воден от горното и на осн. чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административният съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 258 на Радомирски районен съд, постановено по нах дело № 396/2012 год. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2305351/20.IV.2012 г., издадено от директор ДИТ “СО”, с което на “***” ЕООД, С.***, ул. “***” № ***, представлявано от Г. К. Д.*** е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ, затова, че като работодател не е уредил трудовите правоотношения с Е. К.***, като не е сключил трудов договор с него преди постъпването му на работа.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/